

ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರ್ಚಿವಟಕೆಗಳು ನನಗೆ ಹೊಸದನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ. ಕವಿತೆಗಳ ವಾಚನವನ್ನು ಅವರೇ ನನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ಕಾವ್ಯಲಯವು ನನಗೆ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿ ನೀಡಿತು. ಅಷ್ಟು—ಅಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅವಳಿ ಸೋದರಿಯರು ನನ್ನಾದನೆ ಸದಾ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದತೆ, ಯೋಜನೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ ನನ್ನ ಮಾತ್ರ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಸ್ತುಕಾಗಳನ್ನು ಓದುವ ಅವಕಾಶ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಾನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಲಯಾಳಂನಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದನ್ನೇ ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

5 ನಾನೊಂದು ಕವನವನ್ನು ಓದುವಾಗ ನನ್ನ ಪ್ರಷ್ಟೆಗೆ ನ್ನಾಯಪೋದಗಿಸಿದ ಭಾವವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಪ್ರಾಜ್ಞಪ್ರಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ ನಮ್ಮು ಬದುಕಿನ ಭಾವವನ್ನು ಹಾಗೂ ಜೀವನವನ್ನಿಟ್ಟು ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಓದುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ನಮ್ಮದೇ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹಾಗೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲ ಸಹ್ಯದರ್ಯರೂ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತುತದ ಮುಂದೆ ಇದೇ ಭಾವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸಾಹಿತ್ಯದ 'ಕಥಾರ್ಸಿಸ್' ಮತ್ತು ಇದು ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರಬ್ಲುಮಾಡಿತ್ತು. ಅಂದಮೇಲೆ ಅದು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬಿದು ಸತ್ಯವೇ. ಸಾಹಿತ್ಯವು ಬದುಕಿನ ಅವಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಅದು ಪ್ರಷ್ಟೆಯನ್ನು ಇತ್ತರಕ್ಕೆರಿಸಲು ಇರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ವೇಗವರ್ಧಕ.

6 ನಾನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗಿತ ಕಲಿತ್ತೇನೆ. ಕನಾರ್ಚಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗಿತವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಗ ನಾನು ಭಾವಿಸಿದೆ. ಅಂದರೆ ಮುಗ್ಗ ಬಾಲಕರೂಗಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಸಂಸ್ಕರ್ತ, ತೆಲುಗು ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಈ ಭಾಗೆಗಳ ವೈವಿಧ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣಾಯಗಳು ಅಧ್ಯವಾಗತೊಡಿತು. ಗಿರೀಶ ಕಾನಾರ್ಡ್ ನನ್ನ

ಒಹಳ ಇಷ್ಟುದ ಲೇಖಿಕರು. ಅವರ 'ಯರೂತಿ', 'ಹಯಯವದನ' ಕೃತಿಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಕಥಾಹಂದರಗಳು ಒಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ದಾಯಿಕವಾಗಿವೆ. ಸುಧಾ ಮೂರ್ತಿಯವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟುವಟ್ಟೆ ಓದುತ್ತೇನೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಲ್ಲಿ ಬರೆದರೂ ಅವರು ಭಾರತೀಯ ಓದುವರ್ಗವನ್ನು ತಲುಪುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹೀಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಯು.ಆರ್. ಅನಂತ ಮೂರ್ತಿ ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ಅಭಿಮಾನಿ ನಾನು. ಅವರು ನಾನೋದಿದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. 'ಸಂಸ್ಕಾರ' ನನ್ನ ಇಷ್ಟುದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಂದ. ಯಕ್ಕಿಗಾನ ಕಲಾಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಕುಶಾಹದಿದ ಗಮನಿಸುವೆ. ಕನಾರ್ಚಿಕದ ರಂಗಭಾಮಿ ಚರ್ಚಿವಟಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯಿದೆ. ಕಂಡರ್ತೇವಿರ ಕಂಬಾರರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರವೇಶದಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ.

7 ಮಲಯಾಳಂ ಧ್ವನಿಪೂರ್ವವಾದ ಸುಂದರ ಭಾವೆ. ನಾವು ಏನನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಉಚ್ಛರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಉಚ್ಛರಣೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾತಾಸಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಒಹಳ ಮುಖ್ಯ. ನಮ್ಮ ಭಾವೆಯ ಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಕರ್ತ ಮತ್ತು ತಮಿಳನ ನೇರ ಪ್ರಭಾವಿತೆ. ಮಲಯಾಳಂನಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಉಪಭಾವಗಳಿವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾಗಿ ಹಲವು ಮಂದಿ ಬರಹಗಾರರು ತಮ್ಮ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸರಳ ಭಾವೆಯ ಮೂಲಕ ಯಿತ್ಸ್ಯಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವೈಕಂ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಬಿಶ್ರೇರ್ ಅವರ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಅವರ ಕೃತಿಯ ಪಾತ್ರಗಳು ಆದಂಬರದ ಮತ್ತು ನಿಪ್ಪರದ ಪದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ವಿಡಂಬಿಸುವ ಮಾಡತ್ತವೆ. ಅವರು ಮಲಯಾಳಂ ಉಪಭಾವೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಘನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ದ್ವಿಂಡಿ ಭಾರತದ ಭಾಗಗಳ ಲಿಪಿ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿ ಒಂದೇ ತೆರನಾದವು.

ನಾನು ಮೂರು ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಹಿಳಾ ಬೌದ್ಧಿಕರೆಯ ಕುರಿತು ಬರೆಯುತ್ತೇದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಒಂದು ಲಿಂಗತ್ವದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಅದೊಂದು ಮಿತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.